

ESIMESED "PÄÄSUKESED" NOORKOTKASTE JA KODUTÜTARDE RIDADES

20. mail toimus Krootuse koolis noorkotkaste ja kodutütarde pidulik vastuvõtt. Liikmepileti said 8 neidu ja 4 noormeest.

Alates veebruarikuu algusest on üritatud meie kooli poisse-tüdrukuid kaasata noorkotkaste ja kodutütarde ridadesse. Asja eestvõtja ja -vedaja on Kaitseliidu Kanepi kompanii pealik Tarmo Haljak, samuti on käinud organisatsiooni tegemistest rääkimas kodutütarde ja noorkotkaste instruktorid Aile Vals ja Maive Tõemäe.

Enne ametlikku organisatsiooni ridadesse astumist said kõik asjast huvitatud osaleda erinevates laagrites Oraval, Vastse- Kuustes ja Põlvas.

Kaitseliidu noorteorganisatsiooni tegevuse juhtmõtteks on koostegutsemine. Lapsed omandavad eluks vajalikke oskusi, milleks võivad olla matkatarbused, aga ka teadmised sellest, kuidas relvaga ringi käia või kuidas seda kasutada.

20. mai pärastlõunal süüdati kooli saalis küünlad ja 12 julget noort luges ette pühaliku töötuse. Seejärel seoti neile kaela kas kollased või sinised kaelarätid ja anti kätte liikmepiletid.

Loodetavasti innustab esimeste julgete tegevus teisi järgmisel aastal Kaitseliidu noorteorganisatsioonile avaldust esitama.

KKK

Kollase kaelarätiku said Kerli, Kairit, Keithlin, Kelli, Kristiina, Riin Marii, Leiki ja Kerli. Mõni päev hiljem said samasugused kaelarätikud ka Hedvig Heleen, Betty, Monika ja Kessu.

Need noormehed ei pea paljaks noorkotkaste seaduste kohaselt olla sõnakuulelikud, viisakad ja korralikud. Sinise kaelarätiku said kaela Gert Air, Geio, Rait ja Patrick.

Juhtkiri

Hea sõber!

Kool on siis selleks korraks läbi ja suvevaheaeg alanud. Missugune ta oli see 2009./2010. kooliaasta?

Kui hästi järele mõelda, siis mahtus siia palju uut ja huvitavat, aga ka juba ammu kuuludud tõdesid, mis argipäeva halliks kippusid värvima. Oli rohkelt lund ja külmapühaseid, oli seagripiohtki, rääkimata siis mõnest popipäevast. Aastasse mahtus huvitavaid üritusi ja ettevõtmisi—tegemist jätkus kõigile, kes vaid otsisid ja osavõtlikud olid.

Usun, et kooliaastasse mahtus palju rõõmu ja nalja, kuid üks pisaraidki tuli ette (kas siis sellepärast, et õpetaja oli kuri ja õel, või vedas sõber Sind järjekordselt alt).

Nüüd, kus Sul tunnistus käes ja koolikott nurka oma uut algust ootama jätud, on aeg patareisid laadida. Võta suve mõnuga, kuid ära teda ka päris maha maga. Tegele kõige sellega, mis Sul kooliajal tegemata jäi: võta päikest, käi ujumas, viibi palju värskes õhus ja ära unusta, et lapsepõlv on üks ütleмата tore aeg!

Ilusat suvepuhkust Sulle!

Sinu Kuller

Laulukonkurs 2010

Laulukonkursist osavõtjad: Janis, Kristiina, Kelli, Kata, Nelli, Patrick, Keithlin ja Kelli. Laulud õpetas selgeks õpetaja Aino.

Esmaspäeval, 17. mail toimus jalutussaalis laulukonkurs, millest võttis osa kaheksa last: Patrick Laansalu („Kui mõni tüdruk“), Kelli Ojasaar („Pilvepildid“), Nelli Ojasaar („Miks“), Kata Kindsigo („Kevadaeg“), Kelli Parind („Kus on minu koduke“), Keithlin Michelson („Nüüd on mai“), Kristiina Konks („Kevadekell“) ja Jaanis Konks („Põdra maja“).

Võitjate selgitamine oli raske, sest osalejad olid üpris võrdsed, sellest hoolimata ei jäänud auhindade jagamine ära. Esimesele kohale laulis end Nelli Oja-

saar, teise koha vääriliseks peeti Patrick Laansalu etteastet ja kolmandat neljandat kohta jäid jagama Kata Kindsigo ning Kelli Ojasaar.

Igas esinemises oli midagi märkimisväärselt. Neli esimest lauljat esinesid kõik väga puhtalt. Kiita tasub ka kõige pisemaid julguse ja rõõmsameelsuse eest, kuigi vahepeal läks viis sassi ja mõni sõna kippus meelest minema.

Kohtunikke oli seekord viis: Aime Sabre, Imbi Vaikmäe, Mai Arujõe, Daigi-Riin Pokbinder ja Leiki Lahtvee.

Lauljaid oli algselt rohkem, aga kolm paraku ei julgenud esineda ning üks pidi minema muusikakooli eksamiteks õppima.

Kõiki osalejaid peeti meelel lille ja väikese šokoladiga.

Järgmisel aastal ootame aktiivset osalust ka suurematelt lastelt.

Leiki Lahtvee

Daigi-Riin Pokbinder

Koolikell, koolikell, oled vahel päris hell...

1. juunil helises viimast korda koolikell neile, kes eksamiteks hakkasid valmistuma, kui ka neile, kes kogu aasta läbi olid hästi õppinud. Tõsi, üheksandikud pidid koolis ikkagi edasi käima, kuid nüüd keskenduti vaid eksamiainetele.

7. klass tuletas rongireisina meelde lõpetajate kooliteed 2001. aasta sügisest kuni selle aasta kevadeni. Peatustes väljusid ja tulid peale õpilased, kes selles klassis õppisid või õpivad praegu. Olgu siis lugejalegi

meelde tuletatud, et 9 aastat tagasi alustasid Greta, Micheli, Jüri ja Egle kõrval ka Kristi, Mariel, Sander ja Erkki. Aastate jooksul on klassi nimekirjas esinenud ka Keiti ja Svetlana nimed, selle õppeaasta sügisel täiendas oma tulekuga klassi õpilaste ridu Egert.

7.klass lõpetas oma esinemiskava järgnevalt:

Kallid üheksandikud! Põhihariduse ekspress teeb veel kolm peatust: 5., 11. ja 15. juunil. Lõppjaama jõuate 18. juunil. Ilusat reisi teile!

Sel päeval peeti meeles ka õpilasi, kes olid hästi õppinud ja käitunud ning kooli tublisti esindanud. Tunnistused jagati 31 õpilasele, tunnustuse osaliseks sai 42 õpilast ja 12 meeskonda. Selle veerandi tegijaks nimetati 9. klassi õpilane Greta Pentsa. Tema parimad saavutused olid 1.koht vabariiklikult tikkimisvõistluselt ja 1. koht maakondlikult muinasjutuvestjate konkursilt, lisaks veel pihuga peale muid tulemusi.

Aasta parima sportlase tiitli said Ludvig Kindsigo ja Kerli Suur.

Aasta kokkuvõttest selgus, et tublisid lapsi oli meil igas valdkonnas: spordis, peastarvutamises (Kängurus ja pranglimises), aineolümpiaadidel, isetegevuses, omaloomingu konkursidel, viktoriinides jne. Kokku jagati ära 85 šokolaadi, mis on tublisti rohkem kui meie koolis õpilasi.

Monika Ojarand

Emad ja tütred jalgpallimurul

13. mail kell 19.00 toimus teist korda meie kooli staadionil emade ja tütarde vaheline jalgpallivõistlus. Kohal oli kümme sportlikku ema. Kõik olid väga ärevil ja tahtsid mängida. Traditsiooniliselt kinkisid tütred emadele hilinenud emadepäeva tervituseks lille. Ning siis läks mäng lahti.

Mänguhoos said mõned emad vigastada, nii et tütarde võistkonnas tuli mängi-

jate arvu ühe võrra vähendada. Võistlus oli väga tasavägine ning lõppes viigiga 2:2. Emade viigipunkt tuli tänu tüdrukute äpardusele: üks vallatu pall põrkas ühe võistleja jalast oma väravasse. Kõik olid väsinud, kuid rõõmsad. Osalejad said mängu lõpus süüa puuvilju ja käia koolimajas sooja duši all.

Kreetu Traat

Väsinud, ent õnnelikud emad vastasvõistkonda tervitamas

Lapsed tegid sporti ja vaatasid trikke

Mihkel taltsutas oma kahe rattalist sõpra kõige osavamalt.

24. mail osalesid Krootuse kooli lapsed tuult ja vihma trotsides tervisespordipäeval.

Üritus algas võistkondliku orienteerumisega, mille käigus tuli viieliikmelistel gruppidel üles leida seitse kontrollpunkti. Kõige kiiremaks osutus 7.klassi noormeeste võistkond koosseisus Silver Seene, Kristjan Seeme, Rait Palo, Alari Parind ja Arlet Määrits.

Pärast tunniajalist orienteerumist oli võimalus tutvuda kahe ekstreemspordi fanaatikuga Ülenurmelt. Sass ja Priit olid kaasa toonud lumelaua ja rula ning näitasid ette mitmesuguseid trikke. Kuna lund pole enam maas, siis jäi lumelaua osa vaid

teoreetiliseks, kuid selle spordiala harrastaja Priit oskas ka jutuga ja kuiva trenni tehes asja laste jaoks põnevaks teha. Et eestimaine kliima soosib kevadisel ajal rulafänne, siis sai Sass põhjalikumalt oma oskusi demonstreerida. Tund ekstreemspordi maailmas möödus kiiremini, kui oleks tahtnud.

Viimaseks alaks spordipäeval jäi jalgratta vigursõit. Vigursõidu raja valmistas poiste tööõpetuse õpetaja Peeter Seene ja tema eestvõtmisel ka see võistlus läbi viidi. Krootuse kooli Vigurvänt 2010 oli Mihkel Kaarov.

KKK

Perepäev

6. märtsil toimus meil koolis lustakas perepäev. Üritus algas meeleoluka kontserdiga, seejärel moodustati võistkonnad, kuhu pidi kuuluma vähemalt 4 lapsevanemat ja 4 last. Igale võistkonnale anti mingi kooli ruumiga seotud nimi, näiteks raamatukogu, arvutiklass, direktori kabineti jne. Viktoriini koostas õpetaja Sigrid Mallene ja loomulikult olid kõik küsimused seotud kooliga. Võitjaks osutus võistkond "Raamatukogu", sest selles meeskonnas oli kaks ema, kes kooliga igapäevaelus

tihedalt seotud on.

Pärast peamurdmist asuti sportliku osa kallale, mille eestvõtjaks oli Sirje Tamm. Võistlused olid väga toredad, nalja sai kõvasti.

Pidu lõppes traditsiooniliselt teelauas, kus sai mekkida Aili küpsetatud lihapiirukaid. Iga pere sai mälestuseks kaasa tammepuust medaljoni. Kaelahted treis õpetaja ja lapsevanem Peeter Seene, sildid tikkis Ele Kõiv.

Päev pakkus rõõmu nii lastele kui ka vanematele.

Leiki Lahtvee

No millal see pall minuni jõuab?

5.-6. klass Järvamaal

25. mail käisid 5.-6.klassi õpilased Järvamaal. Külalastati Kilplala küla ja Imavere piimandusmuuseumi.

Kilplala külas, nagu nimigi ütleb, elavad kilplased ja teevad oma tõelisi kilplasetegusid. Meie saime sõita kepphobustega, siga soolapõllult ära ajada, munagolfi mängida ja lõpuks tuli anda kilplaste vanne. Igatahes sai meile nüüd selgeks, mida tähendab, kui öeldakse, et ära ole kilplane.

Järgmisena külastasime Imavere piimandusmuuseumi. Esiteks näidati vanu piimatööstuse masinaid,

seejärel saime ise võid masinaga kokku lüüa. Meist moodustati kolm võistkonda ja kõige parem või tuli välja poiste meeskonnal, kuhu kuulusid Andry, Märt, Jakob, Karl Robert ja Uku. Võid saime mekkida leivaga, kõrvale jõi külma piima.

Jakobil tekkis mõte, et loob lähitulevikus oma firma Kõllest Võimeistrid.

Koduteel külastasime Ülenurme lennundusmuuseumi, mis tekitas isu kohe lennureisile minna. Kahjuks ei lastud meid katapuldile.

6.klass

Soolapõllul siga taga kihutamast. Esiplaanil Karl ja Jakob, peidus Märt ja Andry. Martis jälgib sündmusi kõrvalt.

Olustveres oli mõnus

26. aprillil käisid 4. -7. klassi õpilased Olustveres õppereisil. Antud üritus toimus programmi "Maal on mõnus" raames.

Olustveres oli väga äge. Kõigepealt käisime käsitöökojas. Me saime proovida kaltsuvaiba kudumist. Kangastelgedel kudumine nõuab natuke jõudu, mingeid erilisi oskusi vaiba kudumiseks vaja ei lähe.

Siis me käisime villakojas, kus vaatasime mitmesuguseid villanäidiseid: koeravilla, lambavilla ja paljusid teisi villanäidiseid.

Kõige põnevam oli hobuste juures, sest me saime hobusega sõita. Seal oli hästi ilus väike poni, tal oli väga pehme karv. Kõik, kes soovisid, said ponile pai teha või teda toita. Nii mõnigi meist oleks hobuse endaga koju kaasa võtnud, kui see võimalik oleks olnud.

Edasi läksime vaatama võimsaid traktoreid, millega saime sõita ka. Kõigepealt sõitsime rohelise traktoriga ja siis lõpus sinisega. Need raputasid meid päris tublisti. Traktorirooli meid ei lastud, saime kabiinis juhi kõrval istuda.

Lõpuks viidi meid meekotta, kus räägiti väga palju tähtsat mesilaste elust. Saime ka mett maitsta, mis oli väga hea.

Enne kojusõitu söödeti lossihoones meie kõhud täis ja seejärel võis kodu poole vurama hakata.

Oli vahva ja õpetlik päev.

Kerli Parind

Kevadet tervitamas

4.-5. klassi tegemistest kirjutab Sigrid Mallene

11. mail tähistas 4. ja 5. klass piknikuga alanud sooja kevadet.

Pärast 7. tundi läksime Hilbale kas jalgrattaga, jalutades või lausa autoga. Tegime grilli tule, tüdrukud katsid laua ning lükkisid vorstid vardasse ja restile.

Karina oli kodus teinud maitsva värsket salati ja morsi. Värskes õhus oli isu väga hea!

Seejärel mängisime mitmeid erinevaid jooksumänge. Peitusemängu oli parasjagu kohti ja joosta võis ka nii palju, kui süda

ihkas. Õpetaja Sirje eestvõtmisel mängisime lõpuks petangi.

Poole kuue ajal asusime kodu poole.

Kes elab metsa sees?

18. mail käisid 4. klassi õpilased Erastvere looduskeskuses. Osaleti programmis "Kop- kop! Kas te olete kodus?"

Kui küsida lastelt, kes elab metsas, siis nimetatakse tavaliselt hunti, karu, põtra, rebast, kitse ja ilvest. Ent mets on koduks ka paljudele väikeimetajatele, keda me ei näe, kuid kes metsas jalutaja teekonda teraselt kuulevad, oskuslikult haistavad või koguni tähelepa-

nelikult jälgivad. Kop-kop! Kas te olete kodus? Miks vihmaussid ise oma karde- tud vaenlase – muti käiku söögiks roomavad? Kas leitud kannus võib asuda karihiire pesa? Kuidas siil end okaste vahel olevatest parasitidest puhastab? Miks orav ühes pesaõõnsuses mitmel aastal järjest ei pesitse? Neile ja paljudele teistele küsimustele said lapsed vastused. Tutvusime väikeimetajate eluviisidega: nende võimalike elupaika-

dega, toitumisharjumustega ja kohaga toitumisahelas.

Ilm oli lausa suviselt soe. Meisterdasime torede kaelahte ja istutasime istutus- toru abil igauks oma männi- istiku. Mängus "40" said kõik raiesmikul parasjagu joosta. Auhinnaks valgejä- nese magusad "pabulad".

Koolis täitsime tutvutud loomade põhjal töölehti.

Vallamajas

16. veebruaril käis meie klass uudistamas vallamaja. Meid võttis vastu vallasekretär Eva Raup. Saime külastada vallavanema tööto- lil kabinetti ja istuda ta töö- toolil. Väga tähtis tunne oli! Kui see tehtud läksime tei- sele korrusele vallavolikogu kogunemispai- ka. Seal saime teada miks on vaja val-

lavolikogu, kust tuleb valla- le raha, kuidas seda kuluta- takse, kes vallavalitsuses töötavad. Saime ka teada, et eelmisel aastal oli sündinud kaksteist beebit. Veel saime teada, et Patricku vanaisa on olnud aastaid tagasi val- lavanem ja vallavolikogu esimees. Kui jutud räägitud ja küsimused küsitud, käisi-

me veel korra allkorrusel, kus tegi klassijuhataja meist paar pilti. Sellega oligi meie külaskäik valda lõppe- nud. Õppekursioon toi- mus sellepärast, et õpime ühiskonnaõpetuses omava- litsusi ja volikogusid. Kok- kuvõttes oli tore päev.

Gert Air Allas

Tervisepäev Valgehobusemäel

9. märtsi varahommikul startis buss Järvamaa Albu valla Valgehobusemäe spordikeskuse poole teele. Seltskond koosnes kolme Põlvamaa kooli ja 6 Võrumaa kooli õpilastest. Kõik need koolid on tervist edendavad koolid ja just neile korraldatigi talispordipäev.

Päev oli väga toredasti üles ehitatud – sai tegeleda viie erineva spordialaga, kusjuures kellegagi võistleva ei pidanud. Põlvamaa delegatsioonil oli võimalus esimesena uisutada. Uisud panid alla kõik, ka need, kes kunagi jääl polnud uisutanud. Selgus, et kes kordki elus on rulluiskudega sõitnud, saab väga hästi hakkama ka jääl. Vigastusi ega lumurde ei esinenud.

Teisena saime sõita murdmaasuusa rajal. See ala meeldis Krootuse lastele kõige rohkem, sest nalja sai täiega. Kõigepealt oli päris

hirmus suusasillast ülesõit, seejärel takerduti pidevalt raja kaitsepiirettesse. Kõige rohkem nalja sai kurvides, sest seal ei õnnestunud kellegi rajal püsida.

Ülimalt äge oli ka lumerõngastega sõita. Toimus palju kokkupõrkeid ja sissesõite, kuid siingi möödus kõik õnnelikult.

Kõige populaarsem koht oli lumelauarada. Seal tekkis segadus, sest mõned koolid ei pidanud ajagraafikust kinni ja nii mõnelgi jäi lumelaud proovimata.

Lõpuks sai kelgumäel lustida. Kuna enne meid oli 4 delegatsiooni kelkused kasutanud, siis põlvakad said üsna ribadeks sõidetud liulauad. Kuid lustida sai nendegagi.

Oli väga tore üritus, selliseid võiks edaspidigi korraldada.

Kristjan Seeme

Edith, Monika, Kerli, Arlet ja Kristjan Valgehobusemäe lumiseid nõlvu nautimas.

Noorkotkaste ja kodutütarde laager

5. veebruaril toimus Vastse-Kuustes noorkotkaste ja kodutütarde kahepäevane laager.

Kui olime end sisse seadnud, tutvustati meile laagri kodukorda ja tehti rividrilli: ikka vabalt ja valvel, kuni jalad löid tuld välja.

Edasi järgnes tegevus poistele ja tüdrukutele erinevalt: poisid käisid orienteerumas, tüdrukutele aga räägiti naiskodukaitsest ja õpetati tundma puude oksid. See oli oma-

moodi huvitav kogemus, sest õppisime loodust vaatlema teise nurga alt. Järgmisena saime teha rühmatööd, kus pidime laagriteemalise lauamängu koostama. Kõigil olid väga vahvad mängud.

Õhtul sai aga palju nalja, sest poisid ja tüdrukud pandi paari ning pidime tantsima.... “Kaks sammu sissepoole” (: !!! ja loomulikult mängiti hulgaliselt muid mängu (ikka poiss ja tüdruk paaris).

Krootuse tüdrukud vennastusid kohe tilsikatega. Sellest suurest vennastumisest tuli palju paksu pahandust, sest öörahu reeglitest ei tahtnud keegi kinni pidada. Karistuseks saadeti meid öösel õue jooksmas ja rividrilli tegema. See tegevus ajas meil viimsegi une pealt ja järgmiseks karistuses kuulutati välja ööhäire. Kogu laager aeti autot lumest välja lükkama.

Need, kes olid korralikult öörahu kinni pidanud ja õiglast und näinud,

olid õigustatult pahased, kuid teha polnud midagi. Kord on kord ja kodutütar ju ei virise!

Hommik algas hommikuvõimlemisega, edasi jagati veel mõned matkatarkused ja kõige lõpuks tehti kõige õpitu peale üks maru tore võistlus.

Saime laagrist paju uusi sõpru ja kindaspidi osalen kindlasti sarnastes üritustes.

Kessu Kindsigo

Kaitse end ja aita teist

Terve aasta läbi osales 7. klass KEAT programmis, kus õpetati ennast kaitsma ja teist aitama. Selle projekti raames kinnistasid õpilased oma teadmisi esmaabist, tuleohutusest, turvalisest liiklemisest ja uimastitest ning meelemürkidest.

Seda, mis aasta jooksul meelde on jäänud, sai näidata Saarjärvel, kus toimus kahepäevane KEAT laager. Laagris osalesid 9 kooli õpilased, enamusest neist seitsmendikud. Olgu kohe mainitud, et Krootuse kooli võistkonnal läks väga hästi—saime kokkuvõttes 3.koha ja 500 kroon turvalisust toetava ürituse korraldamiseks. Kokku võisteldi viiel alal: pääste, esmaabi, liiklus, matkatarkused ja uimastid.

Teiseks laagripäevaks oli välja kuulutatud veeolümpia. Seks puhuks olid kohale sõitnud Kavilda Vabatahtlike Pritsimeeste seltsist kaks korraldajat. Kuigi ilm oli jahe ja märjaks ei tahtnud keegi eriti saada, muu-

tus suhtumine kohe, kui moodustati segavõistkonnad ja tõeline lustimine veega pihta hakkas. I-le pani punkti võistkondlik mäng, kus võrkpalliplatsil eraldati pooled musta kilega (nii et üks pool ei näinud, mis teisel pool tehakse) ja kus üle takistuse tuli loopida vees märjaks tehtud nuustikuid. Nuustikutes olev vesi tuli pigistada ämbriksse ja kumb võistkond enne oma ämbri vett täis sai, see oli ka võitja.

Kuigi laagris osales ligikaudu 70 pubekat, ei olnud mingeid korrarikumisi. Kõige raskem oli öisest öörahu kinnipidamine, sest on ju raske magada, kui nii palju uusi sõpru oled saanud, kellega suhelda tahaks.

Laager oli mõnusaks vahelduseks pikale kooliaastale ja stardiks suvisesse koolivaheajaga.

Helen Rebane

Krootuse kool KEAT laagriks valmis. Kohal 9 õpilast ja õpetaja.

Selgeks sai voolikute kokku- ja lahtirullimine, liitmike ja otsikute ühendamine.

Selle ülesande täitmiseks oli vaja rütmitunnet ja meeskonnatöö kogemust. Kahjuks jäi viimasest meil vajaka.

Hetk veeolümpialt. 2,5 minutit oli vaja veega täidetud kaussi jalgadel hoida. Mis juhtus siis, kui see ei õnnestunud?